

Primer semestre de 2015. Ajudes per valor d'1,5 milions que van rebre vuit empreses. Per cert, que en l'any 2015 la senyora Catalá ja va donar una subvenció a Comunicacions dels Ports. La senyora Catalá, eh, que estava de president un tal Alberto Fabra, ja li va donar la subvenció.

I a més cal afegir que ni les pressupostaven perquè l'any 2014 van haver de fer una modificació pressupostària, fins i tot llevant import de caixa fixa per a traure avant l'ordre. Aqueix era el seu interès per la nostra llengua.

En resum, que el 90% dels diners que vostés van destinar a televisions en 2014 i en 2015, 1,34 milions d'1,49, i ho va portar una única empresa de televisió. Tot un exemple de pluralitat.

I com a colofó, el factor correctiu que vostés introduïren, d'acord amb la Llei de símbols –afortunadament derogada en esta legislatura– per a poder denegar les subvencions a determinades empreses.

Amb l'actuació del botànic ha hagut 50 beneficiats al segon semestre de 2015, 98 en el 2016, 165 en el 2017 i 151 en 2018. I en la llista de beneficiaris...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...hi ha desenes de mitjans, entre d'ells, *ABC, Levante, Informació, El Mundo, Valencia Plaza, SER, COPE, Onda Cero, EFE, EuropaPress, Televisió Popular del Mediterráneo* o altres televisions i ràdios.

Tots molts sospitosos de ser afins a este govern, sobretot perquè alguns d'ells són de Madrid, i alguns, com *Prensa Ibérica*, també han rebut subvencions de totes (*inintel·ligible*) ...

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Insistisc, senyoria, les xifres són les que són i la seua gestió no resistix comparació alguna amb este Consell.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

Interpel·lació al Consell, que contesta el conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre la política general del Consell per a complir les recomanacions de la Sindicatura de Comptes en el procés d'extinció d'entitats públiques, que formula el diputat Antonio Montiel Márquez, del Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 111.166)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

Anem a passar al següent punt, que és el punt número 9, que és la interpel·lació al Consell sobre la política general per a complir les recomanacions de la Sindicatura de Comptes en el procés d'extinció d'entitats públiques, que formula el diputat senyor Antonio Montiel, del Grup Parlamentari Podemos-Podem; corresponent també la resposta al conseller d'Hisenda.

Senyor Montiel. (*Pausa*) Quan vullga, senyor Montiel.

El senyor Montiel Márquez:

Moltes gràcies.

Bona vesprada, conseller.

Hace poco, en concreto el 24 de mayo de 2018, tuvimos ocasión de hablar con usted también por una interpelación en materia de contratación de personal del sector público valenciano.

Volvemos ahora a hablar del sector público. Y hablamos del sector público en relación con un informe de la Sindicatura de Cuentas, un informe emitido en el 2018, y que hace referencia al período 2010-2016, sobre el proceso de extinción de entidades como consecuencia de la reestructuración del sector público autonómico.

Nos parecen especialmente llamativas algunas de las recomendaciones que se hacen. No vamos a entrar ahora en el análisis de lo que es la evaluación de ese proceso de reestructuración, que es un proceso de reestructuración que se inicia en el 2011 por parte del Partido Popular y que tiene episodios, algunos incluso grotescos, además, tanto por el itinerario de los instrumentos normativos como también por lo que supuso de cargar sobre las espaldas de los trabajadores, fundamentalmente de trabajadores más antiguos, más cualificados y con un proceso de ingreso más objetivo, aquellos ERE que supusieron la pérdida de 3.500 puestos de trabajo y el cierre de numerosas entidades.

Tampoco voy a recordar ahora que buena parte del coste de esa reestructuración simplemente cambió de espaldas, en el sentido de que lo antes era deuda del sector público valenciano un elevado endeudamiento, pasó a ser deuda de La Generalitat, porque lo que se hizo fue simplemente esas economías de las que se hablaban de 3.500 millones de euros, sino que simplemente cambió, como le digo, de espaldas el peso de hacer frente a aquel endeudamiento brutal que se gestó durante la época del Partido Popular, en el que el sector público se utilizaba como un sistema de contratación, de agitación, propaganda y de búsqueda de generación de un impacto electoral.

Pero, dicho esto, de lo que no quería hablar, me preocupan las recomendaciones. Hay siete recomendaciones en el informe de la Sindicatura de Cuentas que apuntan a cuestiones, algunas muy elementales, de pura racionalidad económica y de gestión como: la necesidad de un plan estratégico para el proceso de racionalización, de reestructuración y reordenación del sector público; la necesidad de que la cuenta general incluya un seguimiento de esos procesos, con unos indicadores sobre el grado de cumplimiento de los objetivos y su impacto económico; el que los instrumentos que se habilitaron en su momento, como la comisión técnica, con

funciones de planificación, ordenación, control y evaluación, y la comisión interdepartamental, con funciones de control y seguimiento, se reúnan periódicamente y además levanten acta y efectúen un seguimiento de los avances de ese plan estratégico, y también que haya un trabajo interno en cada *conselleria* para que se haga un seguimiento de esas actuaciones y se deje constancia documental.

Evidentemente, las recomendaciones, por los defectos que se observan, no son imputables al período de esta legislatura, porque la mayor parte de lo fiscalizado corresponde a las legislaturas anteriores. Pero es cierto, es cierto, que llevamos un tiempo ya más que respetable de legislatura y lo razonable sería esperar que, si no se tenía un plan en un primer momento, se tenga ahora, o al menos que se tengan unas directrices o unos criterios que permitan implementar las recomendaciones; más que nada porque las recomendaciones tendrán que ser objeto a su vez de evaluación por parte de la Sindicatura de Cuentas en su próximo informe para verificar el grado de seguimiento que han tenido las recomendaciones. Y además sería recomendable que en la última recomendación que hace la Sindicatura, de que toda esta información se publique en el Portal de Transparencia, también pudiéramos obtenerlo en el portal con un mecanismo que permita, no solo que esté la información, sino que se pueda actualizar periódicamente para ver la evaluación del plan.

El tema del sector público, de la maraña incluso de normas que se dictaron para la reestructuración del sector público, que se creó dentro de la *conselleria*, de su actual *conselleria*, una dirección general específica y se crearon una serie de mecanismos, podría ser objeto de otra evaluación. Pero yo creo que, más que poner la mirada, estrictamente la mirada en el pasado, convendría dar una mirada en el sentido propositivo para lo que queda de legislatura, el cumplimiento de las recomendaciones y también para sentar las bases del futuro.

Yo quiero recordar que, al menos sobre el papel, el 25 de mayo de 2012 el Pleno del Consell aprobó un Plan estratégico de reestructuración del sector público. Yo no lo he visto, pero la prensa de la época decía, el 25 de mayo de 2012, el Pleno del Consell lo aprobó. Lo que no me parece de recibo es que en la contestación que se le hace a la Sindicatura de Cuentas por parte de su departamento, en concreto firma las alegaciones un alto cargo de su departamento, se diga pura y simplemente que se ha pedido una copia del plan de racionalización sin haberla obtenido. No me parece de recibo.

Por tanto, me gustaría que usted nos explicara cuál es la situación, pero sobre todo también cuál es el plan, cuál es el plan para poner en marcha esa seguimiento de la racionalización del sector público, cuáles son los objetivos, si el consenso se ha planteado, cuáles son las medidas a implementar para alcanzar los objetivos, qué costes van a tener los objetivos, qué calendario y qué impacto pueden tener, tanto en el empleo público como en el conjunto de la economía de la Comunidad Valenciana.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència el vicepresident segon, senyor Alejandro Font de Mora Turón*)

El senyor vicepresident segon:

Muchas gracias, señor Montiel.

Honorable *conseller*.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president.

Senyories.

Senyor Montiel.

L'informe de la Sindicatura de Comptes sobre la fiscalització del procés d'extinció d'entitats com a conseqüència de la reestructuració del sector públic autonòmic de la Comunitat Valenciana, referit als exercicis 2010-2016, assenyala: una opinió, una, amb excepcions quan la fiscalització del compliment de la legalitat i una abstenció d'opinió respecte a la fiscalització de la gestió.

Com la seua senyoria sap, i el marc temporal de l'informe remarca, el procés de reestructuració del sector públic de La Generalitat és va encetar per l'anterior govern i es va heretar l'actual amb uns plantejaments i unes actuacions ja realitzades, però incompletes, que han condicionat la continuació per l'actual govern.

Senyoria, l'actuació de l'anterior govern, que va planificar i encetar el procés, bàsicament es va limitar a eliminar nominalment entitats sobre la base de fer fusiones, sense un sentit d'optimitzacions ni de racionalització de la gestió, fusionant entitats amb finalitats diverses i amb estructures jurídiques i de... S'havia de reduir el nombre d'entitats -punt-, perquè aixina ho deia el senyor Montoro.

Amb el resultat que es va aconseguir una reducció del nombre d'entitats, amb molt poc o gens d'estalvi, pràcticament gens, però que va resultar totalment ineficient, això sí, ineficaç i, en molts casos, problemàtica, la qual cosa ha dificultat encara més introduir la racionalitat en l'organització del sector públic instrumental. Es van crear autèntics monstres.

Actualment, s'està en procés de liquidació, molt pròxim a concloure, onze entitats, una entitat de dret públic: l'ens públic Radiotelevisió Valenciana; dues societats anònimes: Radiotelevisió Valenciana, SAU i Ciutat de la Llum, i huit fundacions: Agroalimed, Institut Portuari d'Estudis i Cooperació, la Fundació de Les Arts, la Fundació Ciutat de la Llum, la Fundació la Llum de les Imatges, la Fundació Jaume II el Just, la Fundació Servei Valencià d'Ocupació i la Fundació d'Atenció a les Víctimes del Delicte.

Molts d'estos processos han estat especialment complexos a causa de com es van iniciar i implementar per part de l'anterior govern, que va comportar la judicialització de molts d'ells, la qual cosa va aconsellar esperar a la resolució dels procediments perquè la cosa no acabara més embolicada encara a l'hora de complir les possibles resolucions judicials que finalment es pogueren produir. Per tant, esta és una situació d'un cert retard.

Per a afrontar este panorama de dificultats, es va procedir des de la Direcció General del Sector Públic, Patrimoni i Model Econòmic de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic a elaborar una guia procedimental i a reforçar el suport jurídic que es presta a les diferents conselleries per tal d'accelerar els processos de liquidació de les entitats, particularment en el cas de les fundacions, i poder així finalitzar eixos processos el més prompte possible, alhora que s'ha instat a les sotssecretaries de les conselleries d'adscripció perquè impulsen els tràmits conduents a la culminació del procés d'extinció, liquidació i baixa registral.

La major part de les excepcions i afeccions d'opinió manifestades per la Sindicatura de Comptes tenen com a motiu, segons la sindicatura mateixa, defectes d'origen, consistent en la manca de planificació estratègica adequada, identificació d'objectius i de determinació de procediments adequats per a previndre els conflictes o resoldre'ls amb agilitat.

Així, la reconducció o reparació dels processos ha esdevingut particularment complexa i, en els casos en què ha acabat en els jutjats, subjecta als termes i terminis amb què actua l'administració de justícia.

Este és un plantejament que jo volia fer-li i fer-li amb el consentiment, amb la idea que malgrat totes les dificultats, a hores d'ara, tres anys i mig després que s'iniciara la legislatura de l'actual govern, la reestructuració del sector públic autonòmic pràcticament es pot donar per conclosa, amb l'excepció que he assenyalat de les onze entitats pendents d'extinció definitiva.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyor Montiel. Cuando quiera.

El senyor Montiel Márquez:

Señor *conseller*, bueno, le agradezco que nos haya dicho lo de la guía procedimental, porque la acabo de buscar por internet y no le he encontrado, pero usted nos dice que existe y yo le agradecería que se publicara en el portal de transparencia.

Creo que a pesar de todo, todavía tenemos ocho... Formalmente, esas ocho fundaciones que estaban en proceso de extinción en el 2015, bueno, no se han cancelado. Es decir, el proceso de extinción estaba iniciado con anterioridad. Y yo lo que digo es que nos encontramos con un interregno peligroso, que es, por un lado, culminar ese proceso, que fue un proceso, como usted decía, un proceso muy complejo.

Porque incluso normativamente el propio Consell de la legislatura anterior incumplió sus propias normas, porque en la ley de acompañamiento del 2014 para el 2015, no, perdón, del 2013, se crea la corporación administrativa, que iba a ser un ente que iba a gestionar... una especie de holding del sector público, que nunca se llevó a término. Es decir, que

constantemente el Consell estuvo haciendo, rehaciendo y contradiciendo sus propias normas. Yo recuerdo aquel proceso.

Pero lo que preocupa es que lo que estaba en trámite de extinción en el 2015 siga en trámite de extinción en el 2019 y solo tengamos una guía procedimental y no un plan, y no un plan, porque, como le decía, se da el momento de cierre y extinción de fundaciones, algunas de ellas sin actividad, algunas de ellas que han ocultado corrupción, pero también un proceso de creación de nuevas entidades, porque también hemos creado once entidades nuevas.

Entonces, en ese terreno donde lo viejo no acaba de morir y lo nuevo no acaba de nacer, se da un entorno muy peligroso. Y por eso es, y creo que tiene perfecta razón la Sindicatura de Cuentas cuando lo plantea, necesario un plan estratégico. Y eso es más, eso es más que una guía procedimental, que me parece muy bien, me parece muy útil, pero creo que no deberíamos dejar perder la legislatura sin marcar los objetivos que se quieren cumplir, como puede ser el cierre de...

Yo, de verdad, cuando hablamos todavía del ente público Radiotelevisión Valenciana y hablamos..., yo, me subleva, se lo digo con total honestidad, me subleva que todavía no esté cerrado, que todavía no tengamos la extinción de los anteriores instrumentos, tanto del ente público como de la sociedad. Me parece una situación absolutamente kafkiana que tengamos la Corporación Valenciana de Medios de Comunicación, la sociedad, y todavía esté..., es que es una liquidación eterna.

Entonces, me parece que debería hacerse un esfuerzo muy grande por cerrar y enterrar definitivamente, con toda claridad, transparencia y rigor, aquellos entes y marcar los objetivos y la programación para lo que debe ser a partir de ahora la gestión del conjunto del sector. Y saber también si vamos a seguir cerrando algunos, si está previsto cerrar algunos, si hay previstas fusiones y si hay algo más que... -otra cosa que me subleva-, que es cambiar de nombre algunos entes.

Yo, cuando nosotros pedimos una reforma integral del Servef y al final la reforma integral del Servef es que ahora se llama Labora, la verdad es que me siento incapacitado de explicárselo a la gente de la calle.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies. Muchas gracias, señor Montiel.

Honorable conseller, té vosté la paraula, per a finalitzar esta interpel·lació.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Bé, vosté i jo sabem, senyor Montiel, que el sector públic de La Generalitat era una cova de lladres. Estem d'acord que era això? I, per tant, el nostre govern el que ha intentat és canviar de naturalesa. Les entitats són... han de perviure les que són necessàries, però no han de perviure aquelles que estan

creades com a xiringuitos per a ocultar la gestió. Este seria el principi, el rètol general de la nova situació.

No és fàcil, és difícil. Com vosté ha dit, en el tema de radio-televisió és increïble que hi haja una nova corporació i no..., però la complexitat jurídica és molt gran, més de la que sembla, molt més de la que sembla.

De fet, l'entorn actual no és tan perillós com complex. Mentres un govern de caràcter progressista, com és el del botànic estiga ahí, no se preocupe vosté que el que farem és fer el que vosté vol amb major seguretat jurídica. Este és l'èstic de la qüestió.

Però per a arribar a este resultat, s'ha hagut de treballar intensament, intensament per a aconseguir que els entitats del sector públic instrumental elaboraren, negociaren i publicaren coses tal elementals i exigides per la llei, per qualsevol elemental principi de gestió, com són les relacions de llocs de treball.

És que no hi havia ni relacions de llocs de treballs en molts casos, on estiguera inclosa tota la informació rellevant sobre les característiques identificatives de cadascun dels llocs de treball, en termes d'homogeneïtat en la funció pública, però tenint en compte alhora els diferents convenis col·lectius que resulten d'aplicació al personal laboral de cada entitat, tant més com més entitats s'havien fusionat sense tindre en compte qüestions com aquesta. N'hi ha entitat fusionada que té diversos convenis col·lectius treballant conjuntament, inclús per a fer funcions molt similars.

En este sentit, cal assenyalar que a hores d'ara tan sols quatre entitats encara no disposen d'un informe favorable sobre la seua relació de llocs de treball. Mentre que l'any 2015 només hi havia una sola entitat que tinguera la relació de llocs de treball publicada en el diari oficial, tot i que això havia estat una exigència legal introduïda pel mateix govern que promovia i havia encetat la reestructuració, en els tres anys de gestió de l'actual govern s'han publicat al DOGV 21 relació de llocs de treball, 21.

D'altra banda, el Consell, conscient de la importància del diàleg social com a mecanisme –perquè és molt complex quan hi ha convenis col·lectius diferents, el tema del diàleg sindical, el diàleg social i el diàleg sindical és molt important–, com a mecanisme per a la millora dels serveis públics, aprofundint en la construcció d'una administració més moderna i eficaç per a impulsar la creació d'una comissió de diàleg social del sector públic instrumental que no existia. I ahí ens trobem administracions, gerències de les empreses i els sindicats.

Esta comissió ha ajudat a estudiar i proposar vies de solució per a qüestions laborals de caràcter col·lectiu que pogueren afectar les entitats que conformen el sector públic instrumental, llevat dels organismes autònoms i dels consorcis que no estan previstos en esta lògica.

En esta comissió de diàleg social s'ha integrat una representació paritària de les organitzacions sindicals que amb condició de ser més representatives en el conjunt del sector públic instrumental de La Generalitat. I cal assenyalar que s'ha aconseguit arribar a quatre importantíssims acords en tot el que suposa de cooperació en llocs de confrontació entre las

parts, en definitiva, compartint un objectiu comú, que és el millor funcionament dels serveis públics.

El primer acord fou signat l'11 de setembre del 2017 i va consentir en l'establiment de criteris per a la reducció de la temporalitat del sector públic instrumental de La Generalitat i per a definir l'oferta pública d'ocupació per al període 2017-2019.

El segon, de data 22 de març de 2018, va estar referit a criteris generals d'aplicació a les ofertes d'ocupació pública, a les seues convocatòries en el sector públic instrumental de La Generalitat.

El tercer, subscrit el 6 de juliol de 2018, va ser relatiu a criteris d'aplicació a la constitució i funcionament de les borses d'ocupació temporal en el sector públic instrumental de La Generalitat.

I, finalment, el passat 24 de gener d'enguany es va signar el quart acord relatiu al pla de formació global per al personal del sector públic instrumental de La Generalitat.

Per tant, senyoria, estem a punt de concloure un procés de reestructuració que l'anterior govern va encetar sense planificació ni organització, sense més objectiu que aconseguir una reducció d'ens, numèrica sobre el paper i amb procediments autoritaris de confrontació. En tot allò que era reconduïble a l'acord ho hem aconseguit, i en allò que no ho era, perquè ja estava judicialitzat, hem hagut d'esperar que parle la justícia.

Però vull acabar amb una reflexió: la dimensió del sector públic valencià no és excessiva, com interessadament va plantejar la dreta per tal de justificar les privatitzacions a favor d'empreses clientelars, perquè van ser el seus governs que més es van inflar creant-hi amagatalls per a la contractació...

El senyor vicepresident segon:

Senyor Soler.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...de personal i la despesa dels diners amb poc de control. Això ho hem acabat. Haurem de respectar les resolucions de justícia i continuar treballant per l'aclariment...

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...la transparència en la gestió del sector públic instrumental.

Moltes gràcies.

Interpel·lació al Consell, que contesta la consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques, senyora Gabriela Bravo Sanestanislaò, sobre la política general en matèria de formació en seguretat i emergències a la Comunitat Valenciana, que formula el diputat Antonio Subiela Chico, del Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 121.554)

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, senyor conseller. (*Aplaudiments*)

Senyories, passarem a continuació a la següent i última interpel·lació sobre la política general en matèria de formació, de seguretat i emergències a la Comunitat Valenciana, que formula el diputat Antonio Subiela i correspon la resposta a la consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques.

Señor Subiela, cuando lo desee, tiene la palabra.

El senyor Subiela Chico:

Gracias, presidente.

Buenas tardes, señora consellera.

Yo no sé cómo estará usted, pero yo, si fuera usted, yo estaría enfadado, porque usted está hoy aquí a responder a esta interpelación porque yo llevo esperando un año, que me tenía que dar explicaciones sobre este tema, compareciera en la comisión que tocaba, pero en un año no he recibido esa información ni esa comparecencia.

Por lo tanto, nos toca estar esta tarde a estas horas aquí, que se nos ha ido hasta el público que teníamos antes de..., bueno, aún quedan tres personas. ¡Ah!, no, que son los suyos. (*Rient*)

Mire, vamos a partir de una base. Ustedes recibieron una herencia muy mala –el Ivaspe no funcionaba–, pero la herencia que van a dejar va a ser peor. El Ivaspe ni funcionaba ni ha funcionado y ya veremos cuándo puede funcionar.

Mire, mi intervención se va a basar en tres partes: en la cantidad de formación, en la calidad de esa formación y en el precio de esa formación.

Mire, en la cantidad, le voy a decir que en el 2018 se dio, se ofertó menos formación que en el 2017. Y, en el 2019, ni siquiera tenemos todavía programa de la formación que se va a dar y estamos a mitad de febrero.

La cantidad, desde luego, es deficiente, pero es que, encima, la necesidad a partir de este 2019 va a ser todavía mayor porque yo creo que en algún momento La Generalitat, este Consell, tendrá que empezar a afrontar ese grandísimo curso previo que tenían que hacer los aspirantes a las oposiciones a la policía local, y lo tenía que dar el Ivaspe. ¿Qué son, tres mil, cuatro mil, seis mil cursos previos que tendrá que ofertar?

Pero es que, encima, los bomberos forestales, digo yo que algún día, pero ya en breve, formarán parte de la Generalitat valenciana, y tendrán que darles la formación. Pero es que una formación que ya formaba parte de las reivindicaciones de los bomberos forestales. Los bomberos forestales se quejaban de un salario indigno, de unas condiciones de trabajo indignas y de una formación insuficiente. Pero es que el año pasado, en el 2018, recibieron o se les ofertaron 1.040 cursos por parte del Ivaspe, más 1.400 cursos por parte de Tragsa, que era la empresa a la que pertenecían. Este año el Ivaspe tendrá que hacerse cargo de cerca de dos mil quinientos cursos para seguir dando una oferta insuficiente. Por lo tanto, nos tendremos que ir a un mínimo de tres mil quinientos cursos para poder dar la oferta que necesitan los bomberos forestales.

Y yo me pregunto o le pregunto si el Ivaspe ha aumentado los recursos para poder hacer frente a estas necesidades.

Miren, hemos hablado de cantidad. Hablemos de calidad. La formación que da el Ivaspe es obsoleta y de mala calidad. Se suspenden cursos por falta de asistencia o de solicitud de asistencia. Se envían *emails* solicitando asistentes a los cursos cuando se supone que te tienes que apuntar veinte días después de que se oferte la formación de todo el año. Pero como no se llenan, tienen que enviar *emails* para decir, «eh, por favor, enviarnos gente, que esto es una vergüenza».

Antes, cuando para completar la oferta que ofrecía el Ivaspe pues se convalidaban cursos que daban sindicatos o que daban asociaciones profesionales. ¿Qué han hecho? Han dejado de convalidar esos cursos. ¿Para qué? Para que se llenen los del Ivaspe. ¿Qué pasa? Que los del Ivaspe siguen vacíos. Y los de los sindicatos y de los de las asociaciones profesionales se llenan. Es decir, los bomberos y los policías prefieren pagarse de su bolsillo formación de calidad en sindicatos, en asociaciones profesionales, que ir gratis a los del Ivaspe.

Creo que la situación es especialmente grave. Si ya era grave en cantidad ya no le digo en calidad.

Pero pasemos al precio de los cursos: escasez, falta de calidad y, encima, caros. Esta es información que me pasaron ustedes hace un año. Treinta y cuatro cursos monográficos y seis selectivos en materia de seguridad pública: 339.401 euros. A más o menos, aproximadamente veinte horas que suele durar el curso, sale el curso a 424 euros la hora. Treinta y dos cursos en materia de emergencias: 299.788 euros. A veinte horas el curso sale a 470 euros por hora.

Para que nos hagamos una idea, la señora Barceló está pagando a los médicos que tienen que acabar supuestamente con la lista de espera quirúrgica, 77 euros la hora. A mí me gustaría que me diera usted una explicación porque aquí parece ser, señora consellera, que hay quien con un curso de veinte horas al mes está ganando el doble que usted y yo en todo el mes. Y me parece una barbaridad.

Mire, para que se haga un ejemplo de cómo está funcionando la formación en esta legislatura. Aquí, en estas Cortes, se aprobó formar en la lucha contra el terrorismo yihadista a la policía local. Y aprovechar ese recurso preventivo que nos da esa proximidad de la policía local para luchar contra esa amenaza.

¿Usted sabe qué formación se ha ofertado desde el Ivaspe para eso que se aprobó aquí esta misma legislatura por